

อดีตถึงปัจจุบัน ฮวงซุ้ยกังท่าน (จินปาด)

ผศ. พอพล อุบลพันธ์

บริเวณภายในรั้วด้านหลังภายในกำแพงโรงเรียนศรีธรรมราชศึกษา นครศรีธรรมราช ในปัจจุบันนี้มีฮวงซุ้ยเก่าแก่ที่ได้รับการปรับปรุงจนอยู่ในสภาพสมบูรณ์ สิ่งนี้ไม่ใช่เป็นฮวงซุ้ยธรรมดา แต่เป็นฮวงซุ้ยของกังท่าน อันเป็นบุคคลสำคัญของเมืองนครศรีธรรมราชในอดีตที่มีความสัมพันธ์ทางครอบครัวกับสายเจ้าเมืองนครศรีธรรมราช เรื่องราวเกี่ยวกับสายสัมพันธ์ บรรพชนของต้นสกุลเจ้าพระยานนครศรีธรรมราช หรือ สกุล ณ นคร ยังสับสนคลุมเครืออยู่ในหลายเรื่องหลายตอนจนบางครั้งสับสน ไม่กระจ่าง แม้ว่าจะมีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรแล้วก็ตามที่ และหลายครั้งก็ไม่ถูกต้องและไม่ตรงกันในทุกตำรา เพราะอาจจะมี การบันทึกจากคำบอกเล่าเสียเป็นส่วนใหญ่ บางทีคนบันทึกอาจจะโน้มเอียงในฝ่ายที่ตนชื่นชมและเขียนในทางลบต่อบุคคลที่ตนไม่นิยมชมชอบ ส่วนใหญ่ก็อ้างว่าเป็นการเล่าสืบต่อกันมา ในส่วนเรื่องราวของฮวงซุ้ยกังท่าน หรือจินปาดนี้ มีการบันทึกออกมาเผยแพร่กันอย่างแพร่หลาย หลายแหล่ง หลายสื่อ จนบางครั้งกลายเป็นนวนิยายไปก็มาก ขาดความน่าเชื่อถือและความน่าจะเป็นจริง

ฮวงซุ้ยกังท่าน ถ่ายเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๖

มีข้อมูลที่เชื่อถือได้แหล่งหนึ่ง คือ บันทึกของประทุม ชุ่มเหิงพันธ์ ซึ่งเป็นนักประวัติศาสตร์เมืองนครศรีธรรมราช และเป็นผู้ร่วมก่อตั้งสารานนครศรีธรรมราช ครั้งอดีต ซึ่งเป็นบุคคลที่ผู้เขียนรู้จักมาตอนสมัยเด็กๆ ได้บันทึกเกี่ยวกับฮวงซุ้ยแห่งนี้เมื่อครั้ง พ.ศ. ๒๕๑๖ ไว้ว่า

“มีฮวงซุ้ยเก่าอยู่แห่งหนึ่ง ตั้งอยู่ริมรั้วในเขตโรงเรียนศรีธรรมราช มุมทิศตะวันตกเฉียงเหนือ สร้างไว้บนโคกหรือเนินทราย ซึ่งเมื่อพ้นฮวงซุ้ยนี้ไปก็เป็นที่ราบลุ่มเรียก “ท่าลาด” ซึ่งมีสภาพคล้ายกับคลองน้ำลึกไปในตัวบริเวณใกล้ๆ กันจนตลอดแนวรั้วด้านหลังของโรงเรียนศรีธรรมราช มีฮวงซุ้ยอื่นสร้างไว้อีกหลายแห่งเล็กบ้างใหญ่บ้าง ฮวงซุ้ยที่จะกล่าวถึงอยู่ที่นี่ ลักษณะก็ไม่แตกต่างจากฮวงซุ้ยอื่นใด ต่างตรงที่ลานหน้าฮวงซุ้ยซึ่งลาดปูนเรียบด้านมุมขวา (หันหน้าเข้าฮวงซุ้ย) มีรูปปาดขนาดย่อมอยู่ตัวหนึ่งคงจะทำด้วยปูน ข้างหน้าปาดทำเป็นภาชนะเล็กสำหรับใส่อาหารไว้ให้กินด้วย อย่างอื่นไม่มีอะไรพิศมก ฮวงซุ้ยนี้เคยมีผู้เข้าใจผิด หาวว่าเป็นฮวงซุ้ยของพระเจ้าตากสิน คือพระเจ้ากรุงธนบุรีได้มาหลบซ่อนนบวชเป็นพระอยู่ในถ้ำเขาขุนพนม จนกระทั่งสวรรคต จึงมีผู้นำพระศพมาฝังไว้ที่นี่ คุณพร้อม ณ นคร ได้กรุณาเล่าให้ผู้เขียนฟังว่า ในสมัยปลายกรุงศรีอยุธยาต่อกรุงธนบุรี ที่เมืองนครศรีธรรมราช มีจีนอยู่คนหนึ่งชื่อ “จินปาด” ไม่ทราบว่าจะใช้ชื่ออะไร ลูกหลานสืบสกุลต่อมาอย่างไร จินปาดมีน้องชายคนหนึ่งชื่อ “จินบวย” เข้าใจว่าสองคนพี่น้องนี้มาจากเมืองจีน เข้ามาประกอบอาชีพทางการค้าจนกลายเป็นเศรษฐีร่ำรวยมีมาก หลวงนายสิทธิ (หนู)

นายเวรมหาเล็ก พระปลัดเมืองนครศรีฯ ซึ่งต่อมาได้เป็นเจ้าพระยานครศรีธรรมราชในสมัยกรุงธนบุรี ได้แต่งงานกับลูกสาวจีนปาดคนหนึ่ง ชื่อ “ทองเหนี่ยว” เจ้าพระยานครศรีธรรมราชมีธิดาด้วยหม่อมทองเหนี่ยว ๓ คน ชื่อ “ชุ่ม ฉิม และปราง” ต่อมาคุณชุ่มได้เป็นภรรยาเจ้าพระยานครศรีธรรมราช (พัด) ส่วนคุณฉิมกับคุณปราง เมื่อตอนที่เจ้าพระยามครฯ บิดา ถูกกักตัวไว้ที่กรุงธนบุรี บิดาได้ถวายเป็นพระสนมของพระเจ้ากรุงธนบุรี คุณฉิมได้เป็นพระสนมเอก มีลูกเธอ ๒ องค์ ชื่อเจ้าทัศนพงศ์ (ภายหลังได้เป็นพระพงศ์นรินทร์) กับเจ้าทัศนภัย (ภายหลังได้เป็นพระอินทรอภัย) สำหรับคุณปรางคงจะได้ถวายเป็นพระสนมในตอนหลัง เมื่อมีครุภักขึ้น พระเจ้ากรุงธนบุรี จึงพระราชทานแก่เจ้าพัด อุปราชเมืองนครไว้ บุตรที่เกิดกับคุณปรางนี้คือ เจ้าพระยามคร (น้อย) เชื่อกันว่าเป็นลูกของพระเจ้ากรุงธนบุรี

จีนปาดเมื่อตาย ศพฝังอยู่ที่ริมคลองหลังโรงเรียนศรีธรรมราชในปัจจุบัน เรียกฮวงซุ้ยนี้ว่า “ก่ง” หรือ “ก่งท่าน” มีรูปปาดเป็นสัญลักษณ์ ถึงวันเซ็งเม้ง (ราวต้นเดือนเมษายน) ทุกปี ลูกหลานเหลนฯ ในสกุล ณ นคร จะไปเซ่นไหว้เป็นประจำ ทำสืบทอดกันมาแต่บรรพบุรุษ ฮวงซุ้ยของท่านนี้เคยถูกขโมยลักเจาะครั้งหนึ่ง ทราบว่าไม่ได้อะไรไปพบแต่ผ้าแพร “ปัจจุบันศพของจีนปาด หรือ ท่านก่ง ซึ่งเป็น พ่อตา ของ พระปลัด (หนู) หรือ พระสังสุระ ของ พระเจ้าขัติยราชนิกมฯ ยังถูกฝังอยู่ ณ ฮวงซุ้ยจีนปาด ภายในบริเวณโรงเรียนศรีธรรมราชศึกษาปัจจุบัน”

ฮวงซุ้ยก่งท่านในปัจจุบัน (๒๕๖๓)

ฮวงซุ้ยก่งท่านในปัจจุบัน (๒๕๖๓)

ตามบันทึกของสายสกุล ณ นคร ในยุคปัจจุบัน มีว่า “เดี่ยวอ่องปาด (สายสกุล ณ นคร ใช้เรียกชื่อท่าน) ได้ถึงแก่อสัญกรรมในปี พ.ศ. ๒๓๒๐ เจ้านครหนูทำพิธีฝังศพตามแบบโบราณของชาวจีน ฮวงซุ่นเดี่ยวอ่องปาด ตั้งอยู่ที่ตำบลทุ่งท่าลาด ชัยภูมิริมน้ำร่มเย็น เจื้องหน้าเป็นภูเขา ขวาเป็นมังกร ซ้ายเป็นเสือ ปัจจุบันเป็นที่ตั้งโรงเรียนศรีธรรมราชศึกษา ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงของเมืองนคร”

ตามที่คุณเขียนได้เดินทางไปสำรวจด้วยตนเอง ในปัจจุบันนี้สภาพแวดล้อมที่ตั้งฮวงซุ่นได้เปลี่ยนแปลงไปมากมายจากอดีต ตามบันทึกที่คุณเขียนนำเสนอไปข้างต้น บันทึกว่า “เป็นฮวงซุ่นที่สร้างบนเนินทราย” ในอดีต แต่ปัจจุบันไม่มีสภาพเป็นเนินทรายหลงเหลือให้เห็น เป็นเพียงพื้นดินต่ำระดับเดียวกับพื้นถนนโรงเรียนศรีธรรมราชศึกษา ในส่วนของบันทึกถึงฮวงซุ่นอื่นๆ ที่อยู่ใกล้เคียง ในปัจจุบันนั้นยังมีปรากฏอยู่ ๑ ฮวงซุ่นซึ่งอยู่ภายในบริเวณเขตรั้วโรงเรียนศรีธรรมราชศึกษา และยังมีอีกฮวงซุ่นหนึ่งซึ่งปัจจุบันตั้งอยู่นอกรั้วโรงเรียนโดยมีถนนตัดผ่านกลางระหว่างรั้วโรงเรียนและยังคงมีสภาพสมบูรณ์สวยงามอยู่เหมือนกัน

ตามคำบอกเล่าของบุคคลในสาย สกุล ณ นคร เล่าว่า แต่เดิมสถานที่แห่งนี้เป็นวัด ต่อมาร้างลง สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ ท่านได้ยกให้พวกมิชชันนารี (คริสต์ศาสนา) ตั้งแต่สมัยล้านเกล้าล้านกระหม่อมรัชกาลที่ ๕ และในปัจจุบันฮวงซุ่นของท่านได้ตั้งอยู่ในบริเวณที่ดินซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของโรงเรียนศรีธรรมราชศึกษา โดยไม่มีการรื้อถอนฮวงซุ่นใดๆ และได้ดูแลฮวงซุ่นแห่งนี้เป็นอย่างดีมาโดยตลอด พร้อมกันนี้กรมศิลปากรได้ขึ้นทะเบียนฮวงซุ่นของท่านเป็นโบราณสถานของกรมศิลปากรอีกด้วย

สถานที่แห่งนี้จึงเป็นอีกหนึ่งสถานที่สำคัญ ที่ถือเป็นสมบัติชาติ ซึ่งเกี่ยวข้องกับพันธุกันคนในสกุลเชื้อสายเจ้าพระยานคร และเมืองนครศรีธรรมราชโดยรวม ปัจจุบันนี้ฮวงซุ่นของท่านได้มีการบูรณปฏิสังขรณ์ใหม่โดยทายาทผู้สืบทอดวงศ์สกุล ณ นคร และบรรดาทายาทสายสกุล ณ นคร ได้เดินทางมาเคารพ เช่นไหว้ เพื่อรำลึกถึงบรรพบุรุษของพวกเขา โดยเฉพาะวัน แซ่เม้ง (ราวต้นเดือนเมษายน) ทุกปี ถูกหลานหลานฯ ในสกุล ณ นคร จะไปเช่นไหว้เป็นประจำ พร้อมกับร่วมกันทำความสะอาด ปรับปรุง ฮวงซุ่นแห่งนี้ให้คงสภาพที่สมบูรณ์อยู่ตลอดมานับเป็นเวลาอันเนิ่นนาน

บรรณานุกรม

สารานุกรมศรีธรรมราช ฉบับมกราคม ๒๕๑๖.

หนังสือ เจ้าพระยานครศรีธรรมราช (เจ้าน้อย) ผู้สำเร็จราชการจอมทัพตะวันตกแห่งแดนใต้ ประเทศไทย พระเจ้าศรีธรรมมาโคกราช องค์ที่ ๕ ที่ระลึกเนื่องในการสร้างอนุสาวรีย์ เจ้าพระยานครศรีธรรมราช (เจ้าน้อย) ๒๕๕๕.

หนังสือ “วิเชียรรำลึก” ที่ระลึกเนื่องในพิธีพระราชทานเพลิงศพอาจารย์วิเชียร ณ นคร ๒๕๔๙.

<https://www.facebook.com/3sakul/posts/> วันสืบที่ค้น ๒๙ กันยายน ๒๕๖๓